

Sygn. akt I BP 20/10

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Małgorzata Gersdorf

w sprawie z powództwa J. Ś., J. S. i M. S.

przeciwko Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych Biuru Terenowemu w K.

z udziałem interwenienta ubocznego Syndyka Masy Upadłości O. P. Sp. z o.o. w upadłości w S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 kwietnia 2011 r.,

skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia interwenienta ubocznego od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K.

z dnia 2 października 2008 r., sygn. akt [...]

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Skargą z dnia 29 września 2010 r. skarżący – interwenient uboczny J. A. W. – syndyk masy upadłości „O. P.” sp. z o.o. w upadłości w S. domaga się stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia – wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 2 października 2008 r., sygn. [...] w zakresie jego punktu III tj. w zakresie oddalonego wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie apelacyjne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wymaga odrzucenia jako niedopuszczalna w rozumieniu art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Stosownie do art. 424¹ § 1 k.p.c. można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji, jeśli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Brzmienie takie nadane zostało cytowanemu przepisowi przez art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 22 lipca 2010 r. - o zmianie ustawy - Kodeks cywilny, ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 155 poz. 1037). Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 22 lipca 2010 r. (druk sejmowy nr 2525) celem ustawodawcy było ograniczenie obowiązku orzekania o niezgodności z prawem przez Sąd Najwyższy jedynie do przypadków niezgodności z prawem prawomocnego wyroku. W odniesieniu do innych orzeczeń, jak wynika z uzasadnienia, ustawodawca zdecydował się uprościć drogę dochodzenia odszkodowania przez wyłączenie obowiązku uzyskania rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu, nawet jeśli zawarte zostaje w wyroku, ma charakter postanowienia. Nie zmienia tej okoliczności fakt, że możliwe jest jego kwestionowanie przy pomocy środków zaskarżenia wnoszonych odnośnie całego wyroku.

Mając na uwadze powyższe, skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia jest w obecnym stanie prawnym skargą niedopuszczalną.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.